

som er beregnet at ville koste 750,000 Kr., kun vil rumme 156 Fanger, medens Anstalten i Nyborg er beregnet til atskulle rumme 220 Fanger, der er altsaa en Forskel paa 65. Hvis vi reducere Anstalten i Nyborg, kan den naturligvis ogsaa bygges billigere. Jeg antager, det vil gaa de ærede Medlemmer, som komme i Udvalget, saaledes, at nogle ville synes, man kan nøjes med Omdannelsen i Odense, medens andre ville være af min Anskuelse og mene, at alt vel overvejet, kan mit Syn paa Sagen være det rette. De Herrer kunne i alt Fald være sikre paa, at jeg har overvejet Sagen overordentlig grundigt. Som sagt, vi kunne forhandle i største Venskabelighed, der har ikke været fjerneste politiske Bagtanke bag dette Forslag. Med Hensyn til dette, som med Hensyn til alle de andre Forslag, jeg har forelagt, har jeg handlet af saglige Bevæggrunde.

En anden Grund foruden de anførte, hvorfor jeg er imod Planen vedrørende Odense, er, at jeg finder det uheldigt at lægge — lad os sige et Kvindefængsel — om ikke midt i en By, saa dog inde i en By. Det var en af de Indvendinger, der blev gjort mod Christianshavn, og som Folketinget tiltraadte i sin Beslutning af 1899, at man ikke skal lægge et Fængsel paa en Hovedgade, og hvorfor skal man saa gøre det i Odense?

Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) sagde før: Kan Ministeren ikke benaade de Mænd, som sidde i Fængsel? Dertil vil jeg svare, at jeg tror, det ærede Medlem ved at se paa alle dem, jeg indstiller til Benaadning, vil faa et Indtryk af, at jeg i den Henseende er overordentlig mild og human, og at jeg tager alle de Hensyn, som kunne tages, men paa den anden Side kan jeg ikke faa mig til at benaade Folk, for hvis Vedkommende der ikke foreligger Spor af formildende Omstændigheder, blot fordi Staten ikke kan skaffe Plads til sine Fanger. Det er en Fremgangsmaade, som jeg synes er ganske umulig; den er bleven anvendt en Gang og viste sig skadelig, idet de Folk, som paa den Maade slap fri, hurtigt forbrød sig paa ny og altsaa først tog Pladsen op som Varetægtsarrestanter og senere ved at udstaa deres Straf. Det vilde være at opgive al Retshaandhævelse, hvis det blev et fastslaaet Princip, som Ministeren offentligt udtalte: Der er Pladsmangel, derfor benaader jeg, enten de vedkommende fortjene det eller ej. Jeg indstiller til Benaadning, naar der er Grund dertil. Navnlig kan jeg bemærke, at overfor disse

smaa Berigelsesforbrydelser, som det ærede Medlem fra Aarhus (Sabroe) omtalte, gaar man fra Fængselsdirektoratets og Ministeriets Side frem med overordentlig stor Lømfældighed og indstiller hyppigt til Benaadning, idet jeg der mener, at det er fuldt forsvarligt, fordi Straffeloven paa det Punkt er fuldstændig forældet.

Med disse Bemærkninger tror jeg, at jeg kan slutte, idet jeg gentager, at Spørgsmaalet: Odense eller Nyborg lader til at være det centrale, det hvorom det hele vil komme til at dreje sig. Jeg glæder mig da over, at man i Udvalget rolig kan overveje Spørgsmaalet og derefter tage den Beslutning, som man finder fuldt ud forsvarlig. Det er min Opfattelse, at det rigtigste vil være at opføre et nyt Fængsel, og at det vil være slet Økonomi at omdanne Kasernen i Odense. Hvorvidt det nye kan gøres mindre end foreslaaet, er en Sag for sig. Heller ikke det vil efter min Mening være fuldt forsvarligt, men jeg tror, det vilde være det klogeste, hvis man virkelig vil sætte Beløbet ned.

Birch: Jeg skal som Ordfører for mit Parti ikke udtale mig videre om denne Sags Realitet, efter at den højtærede Justitsminister saa fyldigt har fremsat de Betragtninger, som fra vort Partis Side selvfølgelig ville blive gjort gældende. Derimod kan jeg, efter at Repræsentanterne for Odense udførligt ere komne ind paa det specielle Forhold i Odense, ikke undlade som Repræsentant for Nyborg at fremsætte nogle Bemærkninger. Et af de nysnævnte Medlemmer brugte det Udtryk, at det vilde være et Brud paa Tro og Love, hvis Statsmagten nu vilde lade Odense i Stikken paa dette Punkt, at det vilde være Synd og Skam at lade en By, som havde opført den paagældende Kaserne for mere end en Menneskealder siden — og i den Tid tjent Penge paa den — sidde med den tomme Bygning. Men hvad mener da det ærede Medlem, som ellers føler sig som Repræsentant for de smaa i Samfundet, om det Forhold, som kommer til Stede, hvis Statsmagten svigter en lille By som Nyborg, hvor man gennem Aarhundreder har indrettet hele Byens Fysiognomi efter Militærets Behov, hvor man har bygget omkring 150 Lejligheder til Brug for Befalingsmændene, hvor man har bygget private Kaserner, hvor man, kort sagt, paa enhver Maade har imødekommet Militæret saaledes, som man kan se paa Krigsministeriets Budget, Hvorledes bliver Statsmagtens Stilling overfor denne lille By og de private Mænd, som